

CĂTRĂ CORINTHEANI CARTE
TRIMISĂ A DOUA

CAP I

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10

Navel, apostol al lui Iisus Hristos, pren voia lui Dumnezeu, și Timothei fratele: Beserecii lui Dumnezeu, ceea ce iaste în Corinth, împreună cu svinții toți ce sînt întru toată Ahaia. Dar voao și pace de la Dumnezeu Părintele nostru și Domnul Iisus Hristos. Bindecuvîntat Dumnezeu și Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeu a toată mîngîierea, Cea ce mîngîie pre noi preste toată scîrba noastră, ca să putem noi să mîngîiem pre cei den toată scîrba, pren mîngîierea carea ne mîngîiem noi despre Dumnezeu. Căci în ce chip prisosesc patimile lui Hristos întru noi, așa pren Hristos prisoseaște și mîngîierea noastră. Și ori ne necăjim—pentru a voastră mîngîierea și mîntuire ceaea ce să isprăveaște, cu răbdarea aceloraș patime carele și noi pătimim; au și mîngîindu-ne—pentru a voastră mîngîiare și mîntuire. Și nădejdea noastră adevărată e pentru voi, știind că, în ce chip împreunători sînteți patemilor, așa și mîngîierii. Pentru că nu vom ca voi să nu știți, fraților, pentru necazul nostru cela ce s-au făcut noao în Asia, căci preste samă ne-am îngreoiat preste putință, cît să ne fim părăsit noi și de a trăi. Ce noi întru noi judecata morții am avut, ca să nu fim nădejduindu-ne întru noi înșine, ce întru Dumnezeu, Cea ce scoală morții, Carele dentru moarte ca aceasta au mîntuit pre noi și ne mîntuiaște, la Carele nădejdu-

11 im încă și ne va mai izbăvi. Împreună
slujind și voi pentru noi cu ruga, ca, dentru
12 să va mulțami, pentru noi. Pentru că
fala noastră aceasta iaste: mărturia cunoș-
tinții noastre că, cu dreptate și cu curăția
lui Dumnezeu, nu cu înțelepciune trupească,
13 ce cu darul lui Dumnezeu am petrecut în
lume, și mai mult cătră voi. Pentru că
nu altele scriem voao, ce numai carele ce-
tiți, au și cunoașteți. Și nădejdiescu că și
14 pină în săvârșit veți cunoaște; După cum
aș și cunoscut pre noi, de o parte, că laudă
voao sîntem, după cum și voi noao, în ziua
15 Domnului Iisus. Și cu această nădejduire
vream cătră voi să viu mai nainte, ca al
16 doilea dar să aveți. Și pren voi a treace la
Machidonia, și iarăș de la Machidonia a veni
cătră voi, și de cătră voi a mă petreace în
17 Iudea. Deci, aceasta sfātuind, nu cîndai
ceva și cu iușorare am lucrat? Au carele
sfātuiescu, trupeaște le sfātuiescu, ca să fie
18 lîngă mine „așa“, așa și „nu“, nu? Ce,
credincios e Dumnezeu, că cuvîntul nostru
cel cătră voi nu s-au făcut „așa“ și „nu“.
19 Pentru că Fiiul lui Dumnezeu pre noi, Iisus
Hristos, Cela ce întru voi, pren noi S-au
mărturisit, pren mine și pren Siluan și
Timotheiu, nu S-au făcut „așa“ și „nu“, ce
20 „așa“ întru El s-au făcut. Pentru că, cî-
te-s făgăduințele lui Dumnezeu—întru acest
„așa“; și cu acest „amin“ lui Dumnezeu,
21 spre mărire, pren noi. Iară Cella ce adev-
rează pre noi împreună cu voi în Hristos și
22 Cella ce au uns pre noi—Dumnezeu, Cella
ce ne-au și pecitluit pre noi și au dat arvuna
23 Duhului întru inimile noastre. Iară eu
martur pre Dumnezeu chem asupra sufletu-
lui meu că, cruțînd pre voi, n-am mai venit
24 la Corenth. Nu că stăpînim voao credința,
ce împreună-ajutori sîntem bucuriei voastre,
pentru că cu credința stați.

CAP II

1 **S**i am ales mie aceasta, ca să nu viu
2 iară cu mîhnire cătră voi. Pentru
că, de eu mîhnescu pre voi, și carele
iaste cela ce mă veselește pre
mine, fără numai cela ce să mîh-
3 neaște dentru mine? Și am scris voao
aceastaș, ca nu, venind, mîhnire să aibu
den carele mi să cădea să mă bucur, nădej-
4 duind preste toț voi că a mea bucurie a
voastră tuturor iaste. Pentru că de mult
necaz și strînsoarea inimii am scris voao,
pren multe lacrimi, nu ca să vă mîhniți, ce
ca dragostea să cunoașteți, carea am mai
5 mult la voi. Iară de neștine au mîhnit,
nu pre mine au mîhnit, ce, pre o parte, ca
6 să nu îngreuiezu, pre toți pre voi. Des-
tulu e unuia ca acestuia certarea aceasta,
7 cea de cătră mai mulți. Cît împotriva,

mai mult pre voi să vă bucuru și vă rog, ca
nu cîndai cu cea mai multă mîhnire să va
înghiți unul ca acela. Pentru aceea rog 8
pre voi să adeveriți la el dragoste, Pentru 9
că spre aceasta am și scris, ca să nu conosc
ispita voastră, de la toate ascultători sînteți.
Iară la carele veți hărăzi ceva, și eu; pentru 10
că și eu, ce am hărăzit, căruia am hărăzit—
pentru voi, întru fața lui Hristos, ca să nu
ne asuprim de satana, Că știm ale lui 11
gînduri. Și venind la Troada, la Evan- 12
ghelia lui Hristos, și ușa deșchisă mie fiind
întru Domnul, n-avuiu răpaos duhului meu,
neafîind eu pre Tit, fratele meu, Ce pără- 13
sindu-mă de ei, am ieșit la Machidonia.
Iară har lui Dumnezeu, Celuia ce pururea 14
arătați ne face întru Hristos și mirosul
cunoștinții Lui arătînd, pren noi, în tot
locul! Căci a lui Hristos bun miros sîn- 15
tem, lui Dumnezeu, întru cei ce să mîntu-
iesc și în cei pierduți; Unora—miros de 16
moarte spre moarte, iară altora—miros de
viață spre viață. Și cătră acestea cine e 17
îndestulat? Pentru că nu sîntem ca cei
mulți, precupind cuvîntul lui Dumnezeu,
ce ca dentru curăție, ce ca de la Dumnezeu,
înaintea lui Dumnezeu, întru Hristos grăim.

CAP III

nceapem iarăș pre noiș a ne înteme- 1
ia? Au nu ne trebuiesc, după cum
oarecarii, cărți de ajutoriu cătră 2
voi, au dentru voi ajutoriu? Cartea
noastră voi sînteți, scrisă în inimile
noastre, știindu-se și citindu-se de cătră 3
toți oamenii, Arătîndu-vă că sînteți carte
a lui Hristos, fiind slujită despre noi, scrisă 4
nu cu cerneală, ce cu Duhul lui Dumnezeu
celui viu, nu întru leaspezi de piatră, ce întru 5
leaspezi de inimă de trup. Și nădejde
ca aceasta avem pren Hristos cătră Dumne- 6
zău. Nu că vreadnici sîntem, de la noi,
să socotim cevaș ca dentru noi, ce destoini- 7
cia noastră iaste de la Dumnezeu, Carele
ne-au învrednicit pre noi cu poslușnicii cei
Noao Făgăduințe, nu a scrisorii, ce a duhu- 8
lui, pentru că scrisoarea omoară, iară duhul
învie. Iară de fu slujba morții în scrisori 9
tipărită în pietri, făcutu-s-au întru mărire
cît n-au fost puțînd fiii lui Israil a căuta în
obrazul lui Moisi, pentru mărirea obrazului 10
lui, cea ce să veștejia, Cum nu mai mult
slujba Duhului va fi întru mărire? Că de 11
e slujba osîndeii mărire, cu mult mai vîrtos
prisoseaște slujba dreptății întru mărire.
Pentru că nice s-au mărit ceaea ce e mărită,
într-aceasta parte, pentru cea de prisosit
mărire. Pentru că, de e ceaea ce piare 12
pren mărire, cu mult mai mult ceaea ce ră-
mîne în mărire. Avînd drept aceaea nă- 13
dejde ca aceasta, multă îndrăznire avem,
Și nu precum Moisi punea acoperemînt pres-

te fața lui, ca să nu caute fiii lui Israil la
 14 săvârșitul celui ce era trecătoriu. Ce să
 împietriră gândurile lor, pentru că pînă
 astăzi aceștia acoperemînt spre cetirea cei
 15 Vechi Făgăduință rămîne, nedescoperindu-
 să, căci întru Hristos să surpă, Ce pînă
 16 astăzi, cînd să citeaște Moisi, acoperemînt
 preste inima lor zace. Iară cînd se va
 înturna cătră Domnul, să ia den prejur
 17 acoperemîntul. Iară Domnul Duhul iaste,
 și unde iaste Duhul Domnului, acolo e
 18 volnicia. Iară noi toți, cu descoperit
 obraz, mărirea Domnului ca pren oglindă
 văzîndu-o, acelaș obraz ne de iznoavă
 închipuim, de la mărirea la mărirea, ca de la
 Duhul Domnului.

CAP IV

1 **I**ntre aceaea, avînd slujba aceasta,
 după cum ne-am miluit, nu tînjim,
 2 Ce ne-am tăgăduit de ceale ascunse
 ale rușinei, neumblînd cu viclesug,
 nici viclenind cuvîntul lui Dumnezău,
 ce cu arătarea adevărului întărîndu-ne
 pre noi cătră toată știința oamenilor înain-
 3 tea lui Dumnezău. Iară de și iaste acope-
 rită Evanghelia noastră, întru cei periți
 4 iaste acoperită, Întru carei Dumnezăul
 veacului acestuia au orbit gândurile celor
 necredincioși, ca să nu le lumineaze lor
 luminarea Evangheliei, a mărirei lui Hristos,
 5 Carele iaste chipul lui Dumnezău. Pentru
 că nu pre noi mărturisim, ce pre Hristos
 Iisus Domnul, iară pre noi—robi voao pren
 6 Iisus. Căci Dumnezău, Cela ce au zis:
 „Dentru întunearec, lumină să lumineaze“,
 —Carele au luminat întru inimile noastre,
 cătră luminarea cunoștinței mărirei lui
 7 Dumnezău, în fața lui Iisus Hristos. Și
 avem visteria aceasta în vase de lut, ca pris-
 sirea puterii să fie a lui Dumnezău, și nu de
 8 la noi, Întru tot necăjîndu-ne, iară nu
 impresurîndu-ne; lipsindu-ne, ce de tot nelip-
 9 sindu-ne; Gonindu-ne, iară nu părăsindu-
 ne; oborîndu-ne, ce nu pierzîndu-ne,
 10 Pururea mărirea Domnului Iisus în trup pur-
 tînd, ca și viața lui Iisus în trupul nostru să
 11 să arate. Pentru că pururea noi, cei vii,
 la moarte ne dăm pentru Iisus, ca viața lui
 Iisus să să arate întru trupul nostru cel
 12 pămintesc. Deci moartea întru noi să lu-
 13 crează, iară viața întru voi. Și avînd
 acelaș duh al credinței, după ce e scris:
 „Crezut-am, pentru aceaea am grăit“, și
 noi creadem, pentru aceaea și grăim,
 14 Știind că Cela ce au învis pre Domnul Iisus
 și pre noi pren Iisus ne va rădica și va
 15 pune împreună cu voi. Pentru că toate-s
 pentru voi, ca, darul înmulțîndu-se, pren
 cei mai mulți mulțimita va prisosi la mă-
 16 rirea lui Dumnezău. Pentru aceaea nu
 tînjim, ce, măcară că și cel den afară al
 nostru om să strică, iară cel denlăuntru să
 17 înnoiaște den zi în zi. Pentru că cel
 de-ndată iușor al scîrbei noastre cea de
 prisosit, întru prisosire veacinică gre-

ime a mărirei lucrează noao, Nesocotind 18
 noi ceale ce să văd, ce ceale ce nu să văd,
 pentru că cealea de să văd deșarte sînt, iară
 cealea ce nu să văd veacinică sînt.

CAP V

1 **I**ntre că știm că, de să va surpa
 cea pămintească a noastră casă, a
 lăcașului zidire de la Dumnezău
 avem, casă veacinică în ceriu, nefă-
 2 cută de mînă. Pentru că întru
 aceasta suspinăm, lăcașul nostru cel den
 ceriu a-l îmbrăca pohtind. De ne vom și
 3 îmbrăca, nu ne vom afla goli. Pentru că
 4 și ceia sîntem în trup suspinăm îngreundu-
 ne, de vream ce nu vom să ne dezbrăcăm,
 ce să ne îmbrăcăm, ca să să înghiță cel muri-
 5 toriu de cătră viață. Iară Cela ce ne-au
 lucrat pre noi spre aceasta, Dumnezău iaste,
 Carele au-și dat noao arvona Duhului.
 Îndrăznind dară pururea și știind că, fiind
 6 merși cu trupul, depărtați sîntem de la
 Domnul, Pentru că pren credință umblăm,
 7 nu pren chip, Ce nădejduim și bine vom
 8 mai mult să ieșim den trup și să meargem
 cătră Domnul. Pentru aceaea ne și nevoim,
 9 ori fiind veniți, ori fiind ieșiți, bineplăcuți
 la El să fim. Pentru că toți noi să ne ară-
 10 tăm trebuie înaintea divanului lui Hristos, ca
 să ia fieștecarele ceale pren trup, cătră carele
 au făcut, ori bine, ori rău. Știind drept
 11 aceaea frica Domnului, pre oameni adevერი,
 iară la Dumnezău ne arătăm, și nădejduiesc
 și întru științele noastre să să fie arătată.
 Pentru că nu iarăș pre noi ne întărîm cătră
 12 voi, ce pricină dînd voao laudii pentru noi,
 ca să aveți cătră ceia ce în față să laudă,
 și nu cu inema. Ce ori de ne-am răzvră-
 13 tit lui Dumnezău, lui Dumnezău sîntem
 răzvrățiți, ori întregi sîntem la minte, voao
 14 sîntem. Pentru că dragostea lui Hristos ne
 ține pre noi, judecînd aceasta că, de unul
 pentru toți au murit, poate fi că toți au
 15 murit. Și pentru toți au murit, pentru
 ca ceia ce trăiesc, să nu mai trăiască loruș,
 ce Celuia ce pentru ei au murit și S-au sculat.
 Deci noi, de acum înainte, pre nimenea știm
 16 trupeaște, iară de am și cunoscut trupeaște
 pre Hristos, iară acum nu-L mai cunoaștem.
 Deci, de e întru Hristos vreo noao zidire,
 17 ceale dentîiu s-au petrecut; iată, s-au făcut
 noao toate. Și toate—de la Dumnezău,
 18 Cela ce au împăcat pre noi cu El pren Iisus
 Hristos și au dat noao slujba împăcăciunii.
 Ca cum Dumnezău era întru Hristos, lumea
 19 împăcînd cu El, nesocotind lor greșealele
 lor și puind întru noi cuvîntul împăcăciunii.
 Pentru Hristos dară rugăm, ca cum Dumne-
 20 zău rugîndu-să pren noi: Rugămu-ne, pentru
 Hristos, împăcați-vă cu Dumnezău! Pen-
 21 tru că pre Cela ce n-au cunoscut păcat, pentru
 noi păcat au făcut, ca noi să ne facem direp-

tatea lui Dumnezeu întru El.

CAP VI

1 **S**i împreună-lucrînd, și rugăm, nu
 2 în deșert darul lui Dumnezeu să
 priimiți voi, Pentru că zice:
 „În vreme priimită am ascultat
 3 pre tine și în zi de mîntuire am
 iată acum zi de mîntuire. Nici o potic-
 4 neală întru niciunul dînd, ca să nu să hu-
 lească slujba, Ce întru tot întemeind
 pre voi, ca ai lui Dumnezeu slugi, întru
 5 îngăduință multă, întru necazuri, întru ne-
 voi, întru strînsori, Întru rane, în temnițe,
 6 în neașezări, în osteneale, în privegheri, în
 posturi, În curăție, în știință, întru mul-
 7 tă îngăduință, întru bunătate, întru Duh
 Sfînt, întru dragoste fără de fățărie, În
 cuvîntul adevărului, în puterea lui Dumne-
 8 zău, pren armele dreptății, ceale de-a
 dreapta și ceale de-a stînga, Pren mărire
 și necinste, pren rea veaste și bună veaste;
 9 ca niște înșălători și adeveriți; Ca niște
 necunoscuți și cunoscuți; ca niște muritori
 și iată, trăim; ca și cînd ne-am certa, și nu
 10 ne-am omori; Ca și cînd am fi mîhniți,
 și pururea ne bucurăm; ca niște săraci, și
 11 pre mulți îmbogățînd; ca nimica avînd, și
 toate cuprînzînd. Gura noastră s-au deș-
 12 chis cătră voi, corintheani, inima noastră
 s-au lărgit. Nu fiți cu strîmtoare întru
 13 noi, ce vă strîmțați întru înlăuntrurile voas-
 tre. Și aceastaș răsplătire, ca unor fii
 14 zicu, lărgiți-vă și voi! Nu vă faceți
 cumpănindu-vă într-alt chip cu cei necredin-
 15 cioși, pentru că ce însoțire are dreptatea
 cu fărăleagea? Și ce împreunare e luminii
 16 cătră întunecare? Și ce tocmitire iaste
 lui Hristos cătră Velial? Au ce parte e
 17 credinciosului cu cel necredincios? Și ce
 împreunare iaste beserecii lui Dumnezeu
 cu idolii? Pentru că voi beserica lui Dum-
 nezău celui viu sînțeți, cum au zis Dumne-
 zău că: „Voiu lăcui întru ei și voiu umbla
 18 întru ei și voiu fi lor Dumnezeu și ei vor fi
 mie norod“. Pentru aceea: „Leșiți den
 mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și
 de necurat nu vă atingeți, și Eu voiu priimi
 pre voi. Și voiu fi voao întru părinte și
 voi veș fi Mie spre fii și feate“, zice Domnul
 cel Întrutotțiitoriu.

CAP VII

1 **A**ceaste făgăduințe avînd dară, iu-
 biților, să ne curățim pre noi de
 toată pîngăriciunea trupului și a
 2 duhului, făcînd sfințire cu frica
 lui Dumnezeu. Osebiți pre noi!
 Pre nimenea n-am năpăstuit, pre nimenea
 n-am stricat, spre nimenea n-am lăcomit.
 3 Nu spre cleveteală zic, pentru că am
 zis mai nainte că în inimile noastre sîn-
 țeți, ca împreună să muriți și împreună

să trăiți. Multă mi-e îndrăznirea cătră voi!
 Multă mi-e lauda pentru voi! Plin sînt cu
 4 mîngîierea! Mă prea prisosesc cu bucuria,
 preste tot necazul nostru! Pentru că, ve-
 5 nînd noi la Machidonia, niciun răpaos au
 avut trupul nostru, ce întru tot necăjindu-
 ne: den afară sfade, den lăuntru frici.
 6 Ce Cela ce mîngîie pre cei smeriți ne-au
 mîngîiat pre noi, Dumnezeu, cu venirea lui
 7 Tit. Și nu numai întru venirea lui, ce și
 întru mîngîierea carea s-au mîngîiat spre voi,
 vestind noao a voastră poftă, a voastră plîn-
 gere, a voastră rîvnire pentru mine, cît mai
 8 mult eu m-am veselit. Că, măcară că am
 și mîhnit pre voi cu cartea, nu mă căiesc,
 măcară că mă căiam; pentru că văzu că
 cartea aceea, măcară că un ceas, v-au mîh-
 9 nit pre voi. Acum mă bucur, nu căci v-ați
 mîhnit, ce căci v-ați mîhnit spre pocăință;
 pentru că v-ați mîhnit dumnezeiaște, ca
 10 întru nemică să nu păgubiți dentru noi.
 Pentru că cea dumnezeiască mîhnire pocă-
 11 ință spre mîntuire, necăită, lucrează; iară
 a lumii mîhnire moarte lucrează. Pentru
 12 că, iată, aceasta, a vă mîhni voi dumneze-
 iaște, cîtă sîrguială au făcut voao, ce răspuns,
 ce scîrbă, ce frică, ce pohtă, ce rîvnire, ce
 izbîndă! Întru tot ați întărit pre voi curați
 a fi întru lucru. Deci, de am și scris voao,
 13 nu pentru cela ce au făcut strîmbătate, nici
 pentru cela ce au avut strîmbătate, ce ca să
 să arate sîrguiala voastră, cea ce iaste pentru
 voi cătră voi, înaintea lui Dumnezeu.
 Pentru aceea ne-am mîngîiat pre mîngîierea
 14 voastră, și cu mult mai virtos ne-am bucurat
 pre bucuria lui Tit, căci s-au odihnit duhul
 lui despre voi toți. Că orice la el pentru
 15 voi m-am laudat, nu m-am rușinat, ce după
 cum toate cu adevărat am grăit voao, așa
 și lauda noastră cea ce e spre Tit, adevăr
 s-au făcut. Și inema lui mai mult spre
 voi iaste, pomenind cea a voastră a tuturor
 ascultare, cum cu frică și cu cutremur ați
 priimit pre el. Bucuru-mă că întru tot
 nădejduiesc întru voi.

CAP VIII

1 **S**i arătăm voao, fraților, darul lui
 2 Dumnezeu, cel ce a dat în Besere-
 cile Machidoniei; Căci întru mul-
 3 tă ispită de necazu, prisosirea bucu-
 4 riei lor și cea într-adînc sărăcie a
 lor au prisosit întru avuția prostimei lor.
 Căci după putere mărturisesc, și preste
 5 putere, de bună voie, Cu multă mîngî-
 iare rugînd pre voi, darul și împreunarea
 slujbei, cea de cătră svinți, să primim noi,
 6 Și nu după cum am nădejduit, ce pre
 ei s-au dat întii Domnului și noao, pren
 voia lui Dumnezeu, Ca să rugăm
 noi pre Tit ca, cum au și mai înain-

te început, așa să și săvârșască la voi și darul acesta. Ce în ce chip prisosiți întru tot: cu credința, și cu cuvântul, și cu știința, și cu toată sîrguală, și cu cea dentru voi întru noi dragoste, ca și într-acesta dar să prisosiți. Nu după poruncă zic, ce pren a altora sîrguală și a dragostei voastre adevăriniță ispitind. Pentru că știți darul Domnului nostru Iisus Hristos, căci pentru voi au sărăcit, bogat fiind, ca și voi cu Aceluia sărăcie să vă îmbogățiți. Și sfat întru aceasta dau: pentru că aceasta e voao de folos, care nu numai a face, ce și a vrea aț început înainte de an. Iară acum și a face săvârșit, ca în ce chip e osîrdia a vrea, așa și a săvârșit dentru avere. Pentru că, de e înainte osîrdia, după cum are neștine bine priimită, nu după cît nu are. Că nu pentru ca altora răpaos, și voao necaz, ce den tocmire: în vremea de acum, a voastră prisosire—la scădearea acelora, Ca și a acelora prisosire să să facă la a voastră scădeare, ca să să facă întocmire, După cum e scris: „Cela cu multul n-au prisosit, și cela cu puținul n-au împuținat“. Și har Domnului, Celuia ce dă aceaeș sîrguală pentru voi în inima lui Tit. Căci mîngîierea au priimit și, mai sîrguitoriu fiind, de el îndemnat ieși cătră voi. Și am trimis împreună cu el pre fratele căruia e lauda în Evanghelie pren toate Besearicile, Și nu numai, ce încă și hirotonosit fiind de Besearici împreună-ieșit cu noi, împreună cu darul acesta, cela ce să poslușaste despre noi, cătră a aceluiăș Domn mărire și osîrdia voastră. Ferind aceasta, ca nu pre noi neștine să ne hulească întru gingășia aceasta, cea ce să slujaște despre noi; Socotind ceale bune nu numai înaintea Domnului, ce și înaintea oamenilor. Și am trimis împreună cu ei pre fratele nostru, pre carele am ispitit întru multe, de multe ori nevoitoriu fiind, iară acum cu mult mai nevoitoriu, cu nădeajdea cea multă de cătră voi. Veri de Tit, părtașul meu iaste și la voi împreună-lucrătoriu; ori frații noștri—apostolii Besearicilor, mărirea lui Hristos: Deci arătarea dragostei voastre și a noastră fală pentru voi la ei arătați și spre fața Besearicilor.

CAP IX

 ă pentru slujba însă cea cătră sfinți de prisosit mie a scrie voao, Pentru că știu osîrdia voastră, cu carea pentru voi mă laud cătră machidoneani; că Ahaia s-au gătit de an, și cea dentru voi rîvnire au zădărit pre mai mulți. Și am trimis pre frați, ca nu lauda noastră cea pentru voi să să deșarte întru partea aceasta, ca, după cum ziceam, gătiți să fiți, Ca nu, de vor veni împreună cu mi-

ne machidoneani și vor afla pre voi negătiți, ne vom rușina noi, ca să nu zicem voi, întru starea aceasta a laudei. De treabă drept aceea gîndiu că va fi a ruga pre frați ca să vie înainte la voi și să gătească înainte cea de mai nainte făgăduită blagoslovenia voastră, aceasta gata să fie, așa ca o blagoslovenie, și nu ca o lăcomie. Iară acesta e: Cela ce samănă cu cruțare, cu cruțare va și secera, și cel ce samănă cu blagoslovenii, cu blagoslovenii va și secera. Fieștecarele —cum să îndură cu inima, nu den mîhnire sau den nevoie, pentru că pre blîndul dătoriu iubeaște Dumnezău. Iară putearnicu e Dumnezău, tot, darul să prisosească la voi, ca întru tot pururea, toată destulătatea avînd, să prisosiți la tot lucrul bun, Cum iaste scris: „Răsipit-au, dat-au săracilor; dreptatea lui rămîne în veac“. Iară Cela ce dă sămînță celui ce samănă și pîine de mîncare, să-i dea și să să mulțescă sămînța voastră și să crească roadele dreptății voastre, Întru tot bogățindu-vă, la toată lățimea care lucrează pren voi mulțamită lui Dumnezău. Căci slujba poslușenei aceștia nu numai iaste plîind lipsele sfinților, ce și prisosind pren multe mulțamite lui Dumnezău; Pren ispita slujbei aceștia, mărind pre Dumnezău, spre ascultarea mărturisirii voastre la Evanghelia lui Hristos și spre lățimea împreunării la dînșii și la toți Și cu a lor rugă pentru voi, pofind pre voi, pentru cel prea de prisosit dar al lui Dumnezău preste voi. Iară har lui Dumnezău spre cel nepovestit al Lui dar.

CAP X

 ară eu sîngur, Pavel, rog pre voi, pren liniștea și blîndețele lui Hristos,—care sînt fățiș smerit întru voi, iar depărtat fiind, îndrăznescu la voi.— Și mă rog ca nu fățiș să nădejduiți pre îndrăznire cu carea socotescu să cutezu spre oarecarii ceia ce gîndescu pre noi ca cum trupeaște am umbla. Pentru că, trupeaște umblînd, nu trupeaște oștimu. Pentru că armele oștirii noastre nu-s trupești, ce tari sînt la Dumnezău cătră surparea tăriei lor. Gîndurile surpînd și toată înălțarea ce să rădică asupra științii dumnezeiești, și robînd tot cugetul spre ascultarea lui Hristos, Și gata avînd a izbîndi toată neascultarea, cînd să va plini a voastră ascultare. Ceale denaintea feații căutați? De să nădejduiaște neștine al lui Hristos a fi, aceasta socotească iarăși de la sine că, cum iaste el al lui Hristos, și noi ai lui Hristos. Că săvai și mai mult de mă voiu lăuda pentru putearea noastră, carea au dat Domnul noao spre zidire și nu spre surpare voao, nu mă voiu rușina, Ca să nu mi să pară ca

10 cum aş spărea pre voi pren scrisori. Căci cărțile—zice—greale-s și tari, iară venirea trupului slabă e și cuvîntul defăimat.

11 Aceasta să gîndească unul ca acela că, în ce chip sîntem cu cuvîntul pren cărți trimise, nefiind de față, ca aceea și fiind de față, cu lucrul. Pentru că nu cutezăm să ne numărăm împreună au să ne asemănăm pre noi cu unii carii pre dîșșii să măresc; ce ei sînguri întru ei măsurînd și asemănîndu-se pre sine, cu sineș nu să pricip.

13 Iară noi nu la ceale fără măsură ne vom lăuda, ce după măsura pravilii, căriia au împărțit noao Dumnezău măsură, să ajungă și pînă la voi. Pentru că nu ca cum n-am ajunge la voi, nu prea ne întindem pre noi, pentru că și pînă la voi am ajuns, cu Evanghelia lui Hristos. Nu la ceale fără măsură fălindu-ne cu striine osteneale, nădeajde avînd, crescîndu-se leagea voastră, întru voi a să mări, după pravila voastră,

16 spre prisosire. Săvai ceale mai den colo de voi a le binevesti, nu cu pravilă striină, la ceale gata a ne făli. Iară cela ce să laudă, în Domnul laude-se. Pentru că nu cela ce pre dînsul să laudă, acela iaste ales, ce pre carele Domnul întăreaște.

CAP XI

1 **I**ăcară de ați fi suferit puțin nepri-ceaperii mele! Ce tot îm și îngăduiți, Pentru că rîvnesc pre voi cu a lui Dumnezău rîvnire, pentru că am tocmît pre voi cu un bărbat,

3 fecioară curată să o aduc la Hristos. Ce mă tem ca nu cîndai, precum șarpele au amăgit pre Evva cu viclenia lui, așa să strice cugetile voastre despre întregăciunea cea ce

4 e întru Hristos. Pentru că, de mărturiseaște cela ce vine pre alt Iisus, pre carele n-am mărturisit, au alt duh luați, care n-ați luat, sau altă evanghelie, carea n-ați priimit, bine ați îngădui. Pentru că socotesc nemică să nu fiu lipsit den cei prea foarte

6 apostoli. Iară de-s și prost cu cuvîntul, iară nu cu știința, ce cu tot arătîndu-ne întru toate la voi, Au păcat am făcut, pre mine smerindu-mă, ca voi să vă înălțați? Căci în dar Evanghelia lui Dumnezău am

8 binevestit voao. Alte besearici am jăhuit, 9 luînd chelșugul spre a voastră slujbă. Și fiind de față cătră voi, și lipsind, n-am asuprit nici de una, pentru că lipsa mea au plinitu-o frații venînd de la Machidonia; și întru tot negreu voao pre mine am păzit și

10 voi păzi. Iaste adevărul lui Hristos întru mine că lauda aceasta nu să va astupa

11 întru mine, în laturile Ahaii. Pentru ce? Căci nu iubesc pre voi? Dumnezău știe!

12 Iară carea fac, și voi face, ca să taiu pricina celora ce poftesc pricină, ca, întru carea să laudă, să să afle precum și

noi. Pentru că unii ca aceia—mincinoși 13 apostoli, lucrători vicleani, închipuindu-se întru apostolii lui Hristos. Și nu e de 14 minunat, pentru că singur satana să prime-neaste spre înger de lumină. Deci nu e 15 mare lucru, de și slugile lui să primenesc ca slugile dreptății, căroră săvîrșitul va fi după lucrurile lor. Iarăș zic ca nu neștine să 16 socotească că fără minte sînt eu, iară de nu, măcară ca pre un fără-de-minte priimiți-mă, ca puțin și eu să mă laud. Cea ce grăiesc, nu grăiesc după Domnul, ce ca într-o 17 nebunie, întru aceasta stare a laudei. De 18 vreame ce mulți să laudă trupeaște, și eu mă voi lauda. Pentru că cu dulceață 19 îngăduiți nebunilor, înțelepți fiind. Pen- 20 tru că suferiți de cineva pre voi vă robeaște, de cineva mănîncă, de neștine ia, de neștine să semețeaste, de neștine pre voi preste obraz vă bate. După necinste zic, ca 21 cum noi am fi slăbit; iară întru care neștine ar cuteza—în nebunie zicu—cutez și eu! Jidovi sînt? Și eu! Israilteani sînt? Și eu! 22 Sămînța lui Avraam sînt? Și eu! Slugi 23 lui Hristos sînt? Nebunînd grăiesc: Mai presus eu; întru osteneale mai mult, întru rane de prisosit, în temnițe mai cu mult, în morți de multe ori. De la jidovi de 5 ori cite 24 40 fără una am luat. De trei ori fui bă- 25 tut, cu toiage, o dată cu pietri fui împroșcat, de trei ori m-am răsipit cu corabia, o zi și o noapte în adînc am făcut. Călătorii 26 de multe ori, cu primejdii de riuri, cu primejdii de tîlhari, cu primejdii despre rude, cu primejdii de la limbi, cu primejdii în cetate, cu primejdii în pustiitate, cu primejdii în mare, cu primejdii întru frați mincinoși; În osteneală și trudă, în privegheri de multe 27 ori, în foamete și seate, în posturi de multe, în răceală și golătate. Afară den ceale ce 28 sînt pre denafară, împresurarea mea cea den toate zilele—grija tuturor Besearcelor. Cine boleaste și eu nu bolesc? Cine să smin- 29 teaste și eu nu mă arzu? De trebuie a 30 mă lauda, de ale slăbiciunii mele mă voi lauda! Dumnezău și Părintele Domnului 31 nostru Iisus Hristos știe, Cela ce iaste bine-cuvîntat în veaci, că nu mințu! În Damasc, 32 mai-marile limbii al Aretei împăratului păziia cetatea Damascului, vrînd să mă prinză, Și pre o fereastră, întru o coșniță, m-am 33 slobozit preste zidu, și am scăpat den mînil lui.

CAP XII

i a mă lauda nu mi se cuvine, pentru 1 că voi veni la vederile și arătările Domnului. Știu pre un om întru 2 Hristos, mai nainte de 14 ani, ori cu trup, nu știu, ori afară den trup, nu știu, Dumnezău știe, că s-au hrăpit unul ca

3 acesta pînă în al treilea ceriu. Și știu
pre un om ca acesta, ori cu trup, ori afară
4 den trup, nu știu, Dumnezeu știe, Că s-au
hrăpit în raiu și au auzit negraite graiuri,
carele nu-s slobode la om să le grăiască.
5 Pentru unul ca acesta mă voi lăuda, iară
pentru mine nu mă voi lăuda, fără numai
6 întru neputințele mele. Pentru că, de
voiu vrea să mă laud, nu voi fi fără minte,
căci adevărat voiu grăi; iară mă cruț, ca nu
neștine la mine va gândi mai mult decît
veade pre mine au aude ceva de la mine.
7 Și cu prisosirea arătărilor, ca să nu mă seme-
țesc, datu-mi-s-au strămurare trupului înge-
rul Satanei, ca să-m dea palme, ca să nu mă
8 preaînălț. Pentru aceasta de trei ori pre
Domnul am rugat ca să să depărteaze de la
9 mine; Și zise mie: „Destul ți-e darul Mieiu,
pentru că putearea Mea întru slăbiciune să
săvîrșaste“. Deci cu dulceață mai mult mă
voiu lăuda întru slăbiciunile mele, ca să să
sălășluiască în mine putearea lui Hristos.
10 Pentru aceea pohtesc întru slăbiciune, în
sudalme, în nevoi, în goane, în strînsori
pentru Hristos, căci, cînd slăbesc, atuncea
11 sînt tare. Făcuiu-mă fără minte lăudîndu-
mă, pentru că voi m-ați îndemnat; că eu
datorie aveam despre voi să mă adevaresc,
pentru că nemică n-am scăzut den cei prea
foarte apostoli, măcară că nemică sînt.
12 Seamnele apostolului s-au lucrat întru voi
cu toată îngăduința, cu seamne și cu mi-
nuni și cu puteri. Pentru că ce iaste cu
13 carea v-aț biruit mai mult decît cealealte
Besearci, fără numai că eu singur nu m-am
îngreuiat asupra voastră? Dăruiți-mi nedi-
reptatea aceasta. Iată, al treilea rînd, gata
14 sînt a veni cătră voi, și nu voiu asupri pre
voi, pentru că nu cerc ale voastre, ce pre
voi; pentru că nu-s datori fiii părinților să
15 cîștige, ce părinții fiilor. Iară eu prea cu
dulceață voiu cheltui și mă voiu cheltui
pentru sufletele voastre, macară că, mai
mult iubind pre voi, mai puțin mă iubesc.
16 Ce fie! Eu n-am îngreuiat pre voi, ce, fiind
17 hîtru, cu vicleșug pre voi am luat. Au do-
ară pre cineva dentru carii am trimis cătră voi,
18 pren el am lăcomit spre voi? Rugat-am
pre Tit, și am trimis împreună pre fratele.
Au doară au lăcomit ceva spre voi Tit? Au
nu cu un duh am umblat? Au nu cu aceale
19 urme? Iarăș vă pare că voao răspundem?
Denaintea lui Dumnezeu, întru Hristos
grăim. Iară toate, dragilor, pentru a voastră
20 zidire. Pentru că mă tem ca nu cîndai,
venind, nu în ce chip pohtesc voiu afla
pre voi, și eu mă voiu afla voao în ce
fealiu nu veți: ca nu cîndai price, rîvniri,
mîinii, prigoane, cleвете, șopte, semeții,
21 neașăzări. De nu, iarăș venind eu,
mă va smeri Dumnezeu mieu cătră voi
și voiu plînge pre mulți den ceia ce au
greșit mai nainte și nu s-au pocăit spre

necurăție și curvie și pîngăriciunea carea
au făcut.

CAP XIII

1 treia oară cu aceasta viu cătră voi.
2 Den gura a doao mărturii și a trei
sta-va tot graiul. Grăit-am mai
3 nainte și iarăș zicu întîiu, ca cînd
aș fi de față al doilea rînd, și, de-
4 parte fiind, acum scriu celor ce mai nainte
au greșit și celorlalți tuturor că, de voiu
5 veni iarăș, nu voiu cruța, De vreme ce
ispită cercați Celui ce întru mine grăiaște
6 Hristos, Carele la voi nu slăbeaște, ce întă-
reaște întru voi. Că măcară că S-au și
7 răstignit den slăbiciune, iară trăiaște den
putearea lui Dumnezeu; pentru că și noi
8 slăbim întru El, ce vom trăi împreună cu
El, den putearea lui Dumnezeu la voi.
9 Pre înșivă vă ispițiți de sînteți în credință; pre
sine vă ispițiți. Au nu cunoașteți pre voi că
10 Iisus Hristos întru voi iaste? De nu întru
ceva nelămuriți sînteți. Și nădejduiesc că
11 veți cunoaște că noi sîntem neispițiți.
Iară mă rog cătră Dumnezeu să nu faceț
12 voi nici un rău, ca nu noi lămuriți să ne
arătăm, ce ca voi binele să faceți, iară noi
ca nește nelămuriți să fim. Pentru că nu
13 putem cevaș asupra adevărului, ce pentru
adevăr. Pentru că ne bucurăm cînd noi
slăbim, iară voi sînteți tari; și aceasta și ru-
găm: a voastră întemeiare. Pentru aceea, 10
aceasta, departe fiind, scriu, ca, fiind de fa-
ță, nu cu asupreală să isprăvesc, după pu-
tearea carea au dat mie Domnul spre zidire,
și nu spre surpare. Deci, fraților, bucurați-
11 vă! Întemeiați-vă, mîngîiați-vă, aceastaș gîn-
diți, în pace fiți, și Dumnezeul dragostei
și al păcii fi-va cu voi. Sărutaț unul
12 pre alalt cu svîntă sărutare. Sărută
pre voi svînții toți. Darul 13
Domnului Iisus Hristos și
dragostea lui Dumnezeu
și împreunarea Svîntu-
lui Duh—cu toți cu
voi! Amin.

Cătră corintheani a doua s-au scris de la
Filip al Machidoniei, pren Tit și Luca.

